

Попов А.Г.

*Одеський національний політехнічний
університет*

ДОСВІД ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

В РОЗВИНЕНИХ КРАЇНАХ

В останні роки все більше навчальних закладів переходять на симбіоз денного та дистанційного навчання, що дуже підвищує ефективність навчання. В минулому році у Сполучених Штатах Америки на дистанційному навчанні знаходилось більше ніж 1 мільйон осіб. А у Європі навчається близько 640 тисяч студентів. Це завдяки тому що у США більша частина навчальних закладів пропонують хоча б 1 курс дистанційного навчання. А в Європі близька 65 відсотків навчальних закладів надають змогу навчатися дистанційно.

Вперше дистанційне навчання з'явилося для людей які працювали і не мали змоги навчатися на денній формі. Студенти які не мали часу ходити до університету отримували завдання поштою, та відправляли зроблене завдання, це займало багато часу і було дуже незручно. Тому з приходом інтернету та сучасних технологій обмін даними став швидшим та зручнішим. Через це з'явилося набагато більше сервісів, які давали змогу навчатися дистанційно, що в свою чергу збільшило кількість бажаючих отримувати освіту дистанційно.

Щоб добре впровадити систему дистанційного навчання в Україні треба подивитися як це робили більш розвинені країни.

Сполучені Штати Америки почали впроваджувати дистанційне навчання у свої навчальні заклади ще у 90-х роках, одним з таких навчальних закладів став Національний Технологічний Університет, завдяки цьому вдалося забезпечити навчальним матеріалом більше ніж 1000 студентів і які з годом отримали ступінь магістра. У Німеччині одним із навчальних закладів який дозволяє навчатися дистанційно є університет у місті Хагені. Також є популярним навчання за допомогою телебачення та радіо, а навчальні матеріали розробляє інститут у місті Тюбінг. В Іспанії більш ніж двадцять років

працює Національний Університет дистанційного Навчання. У цього університета відкрито 58 центрів які знаходяться у Іспанії та 9 центрів у країнах Європи. Цей центр був заснований у 1988 році. У Франції був заснований центр з дистанційного навчання, який надає дистанційне навчання більш ніж 30 тисячам учням у 120 країнах світу, що дозволяє їм отримувати європейську освіту не виходячи із дому. У Швеції дистанційне навчання можна отримати в університетах Гетебога, Умео, Уасали, Лунда та інш. Усі учні які навчаються у цих навчальних закладах виконують завдання поза університетом за спеціально розробленими навчальними матеріалами та за допомогою консультацій викладачів за допомогою відео зв'язку. Але здавати іспити студенти повинні здавати у навчальному закладі [1].

У Фінляндії ще 40 років тому при 10 університетах почали створюватися Центри Дистанційного Навчання, а також так звані літні університети, яких налічується більше 20 з числом студентів близько 30 000 чоловік. У Туреччині з 1974 року працює університет, який допомагає навчатися жителям віддалених районів. Люди які навчаються таким методом отримують з університету початкові матеріали, для них також доступні навчальні радіо та телепрограми. Дуже популярними є літні курси. Таким навчанням охоплено понад 100000 слухачів. В Японія ще у 80-х роках почав працювати державний «Університет в ефірі». Він працює таким чином, що в певний час по радіо чи телебаченню транслюють лекції. Учень може вибрати предмети по яким він регулярно слухає лекції декілька разів на тиждень. Консультації даються вчителя у навчальних центрах [1].

Очевидно, що дистанційне навчання з розвитком сучасних технологій набуває все більшу привабливість як для студентів так для викладачів. Такий тип навчання значно допомагає людям які живуть далеко від великих населених пунктів, чи при ситуаціях в яких учні не мають змоги ходити до учбових закладів.

На мою думку введення дистанційного навчання на постійній основі значно покращило би систему освіти в Україні і зробила б її більш підготовленою до різних форс-мажорних обставин. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Міжнародний досвід дистанційного навчання. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kerivnyk.info/mizhnarodnyj-dosvid-dystantsijnoho-navchannya>.